

de ærede Herrer gjenfinde i Aar, og som det hidtil ikke er lykkedes at gennemføre. Forsaavidt det heller ikke skulde lykkes i Aar, skal jeg i Genhold til den Henstilling, der stete i det andet Thing, se, om jeg ikke kunde finde en anden Form, naar man et andet Aar igjen stiller et lignende Forlangende. — De tre næste Vædringsforslag betegne, om jeg saa maa sige, det Samme, nemlig et Slags Princip. Det ærede Flertal ønsker ikke, at Navnene skulle nævnes, men det ønsker, at man skal bevilge Pengene til vedkommende Institution, om jeg saa maa sige, for de vedkommende Mænd, og dette tror jeg i og for sig er det Korrekte. Deraf kan imidlertid ikke følge, at de vedkommende Personer ikke maatte benyttes, thi derom foreligger Enighed, idet man bestandig har forlangt, at der ved saadanne Konti skulde kunne paavises bestemte Personer. Det vilde nu pointeres paa en anden Maade end tidligere, hvorledes Bevillingen egentlig bør gives, thi det ærede Medlem (Th. Nielsen) udtalte før, at det var vedkommende Personer, der skulde have Ansvar, og at de derfor skulle nævnes. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem, det er Ministeren, der har Ansvar for Midlernes Anvendelse, og derfor er det rettest, at de stilles til Ministerens Raadighed og ikke til vedkommende Personers. Iøvrigt ligger ikke deri, at man ikke kunde bruge Midlerne paa anden Maade; men man kan egentlig ikke forlange, at en Konto skal lyde paa vedkommende Personer, thi hvis f. Ex. En dør, er det jo klart, at Institutionen i Virkeligheden bør fortsættes. Jeg siger ikke dermed, at Ministeren vilkaarligt kan anvende Midlerne til andre Personer, saalænge vedkommende Folk ere til, og saalænge man iøvrigt kan komme ud af det med dem, men der kan ogsaa tænkes Kollisioner f. Ex. med Hensyn til den Kontrol, som skal føres fra Ministerens Side med vedkommende Bevillinger. Jeg er altsaa forsaavidt enig med det ærede Flertal om de tre Forslag, det har stillet. — Hvad angaar Kulturplanters Forbedring er der kun Tale om et vist mindre eller større Beløb. Jeg har oprindeligt forlangt 5,000 Kr., og det er det, Flertallet har foreslaaet bevilget. Jeg er naturligvis mere tilfreds med at faae 5,000 Kr. end 3,000 Kr. til min Raadighed; imidlertid anerkjender jeg, at jeg har modtaget en Bevilling i det andet Thing af 3,000 Kr. — Med Hensyn til den foreslaaede Bevilling til Driften af Garverforeningens Laboratorium er dette ogsaa en Bevilling, jeg havde forlangt, fordi der i og for sig kunde være nogen Grund til at give den. Jeg mistjender ingenlunde, hvad det

ærede Medlem sagde, og hvad der ogsaa er bleven anført i det andet Thing, at det er et Jaglaboratorium, og at ogsaa andre Jag som Konsekvens heraf mulig vilde kunne kræve noget Lignende, hvad der ganske vist vil kunne vække nogen Betænkelse, men jeg tror dog efter de Undersøgelser, jeg har anstillet, at kunne sige, at vedkommende Jag har et større Krav i saa Henseende end noget andet Jag i Diebliffet, og at vedkommende Institution allerede faktisk er bestaaende. Til § 26 er der jo ikke stillet noget Vædringsforslag.

**Th. Nielsen:** Overfor den ærede Minister skal jeg bemærke, at jeg maa have udtrykt mig mindre klart angaaende de Vædringer, der ere stillede til § 19, thi det er ingenlunde min Mening, at Ministerens Ansvar seldt bort, nei, jeg har kun ved mine Bemærkninger villet udtrykke, at, naar de vedkommende Personers Navne findes der, saa ster det, fordi man ikke har villet indstyre en vis Institution mellem Ministeren og de paagjældende Personer, men i saa Henseende vil have bestemte Personer at holde sig til, men jeg er meget enig med den ærede Minister i, at han bærer Ansvar for Bevillingerne baade disse og andre. Ansvar kan ikke saaledes tages bort fra Ministeren. — Overfor den ærede Ordfører finder jeg ikke Anledning til at gjøre videre Bemærkninger. Jeg ser heller ikke, det kan nytte at fortsætte Drøftelsen af, om provisoriske Love ere bestaaende eller ikke, og Grunden til, at de skulle være bestaaende. Jeg skal kun gjøre en kort Bemærkning i Anledning af en Yttring, der seldt forleden Dag, og som staar i Sammenhæng hermed, nemlig den, at de provisoriske Love, de saakaldte Sikkerhedslove, ikke seldt bort, uden at selve Marsagen seldt bort, og at Marsagen var den provisoriske Finantslov. Men naar man saa kommer til den provisoriske Finantslov, saa siges der, at den ikke kan falde bort, fordi Sikkerhedslovene søge deres Kraft og Bevillingerne i selve Finantsloven. Paa den Maade gaar det altsaa saaledes, at, naar vi komme til Sikkerhedslovene, saa vises der til Finantsloven, og, naar vi komme til Finantsloven, saa vises der til Sikkerhedslovene, saa vi bevæge os paa den Maade i en Rundkreds. — Overfor den ærede Ordførers Beregninger skal jeg fastholde — han begrundede dem jo heller ikke — at Underskudet i Virkeligheden bliver lig de forøgede Udgifter ved de af Flertallet stillede Forslag nemlig 9 Mill.; da der nu imidlertid er et nominelt Overskud af 2 Mill., bliver Underskudet saaledes beregnet